

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 779

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 august 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 347 din 28 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/1999 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1999, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000 privind modul de stabilire a plăților compensatorii și a ajutoarelor care se acordă personalului militar, precum și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României	2-7		
Decizia nr. 350 din 28 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, precum și a celor ale art. 64, art. 72 alin. (2) și (3), art. 74 alin. (1) lit. c) și d) și art. 288 teza a doua din Codul muncii (Legea nr. 53/2003).....	7-11		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		105.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea tarifelor de transport al țițeiului prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului..... 11-13
		595.	— Ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei privind modificarea Ordinului ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare..... 14-30
ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII			
		307.	— Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție..... 31-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 347**

din 28 iunie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/1999 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1999, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000 privind modul de stabilire a plăților compensatorii și a ajutoarelor care se acordă personalului militar, precum și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/1999 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1999, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000 privind modul de stabilire a plăților compensatorii și a ajutoarelor care se acordă personalului militar, precum și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, excepție ridicată de Ungureanu Victor, Pătrunjel Nicolae, Ciofîrlă Marcel, Alexandrescu Gheorghe, Răducan Nicolae, Crâng Georgel, Guță Radu, Homeag Ion, Filimon Mihail, Trandafir Gheorghe, Cornea Tudor, Iovănel Ștefan, Drăghicescu Vasile, Lică Nicolae, Pop Leontin Emil, Pleș Eugen, Mîrloi Gheorghe, Pomană Dorel, Mutu Ilie, Stăiculescu Nicolae, Trușcă Ion, Popescu Aristică, Brebenoiu Venus, Voicu Constantin, Iacob Constantin, Voin Gigel, Padina Ion, Berariu Ioan, Paleacu Aristică, Gavrilă Virgil, Mitroescu Marius, Mirea Ion, Mircea Ion, Duroi Rină, Milcu Gheorghe, Ungureanu Haș Nicolae, Bârlan Gheorghe, Țăpoșanu Nicolae, Dîrmon Constantin, Guran Gheorghe, Măracine Marin, Șerbănescu Adrian, Crețu Mircea, Simion Ioan, Popa Nicolae, Nica Octavian și Dincă Ionel în Dosarul nr. 1.810/CM/2004 al Curții de Apel Craiova — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspunde Popescu Valentin Dinu, mandatar cu procură generală, pentru următorii autori ai excepției: Pătrunjel Nicolae, Ciofîrlă Marcel, Alexandrescu Gheorghe, Răducan Nicolae, Guță Radu, Filimon Mihail, Iovănel Ștefan, Drăghicescu Vasile, Mîrloi Gheorghe, Pomană Dorel, Mutu Ilie, Stăiculescu Nicolae, Trușcă Ion, Popescu Aristică, Brebenoiu Venus, Voicu Constantin, Iacob Constantin, Voin Gigel, Padina Ion, Berariu Ioan, Paleacu Aristică, Mitroescu Marius, Mirea Ion, Mircea Ion, Duroi

Rină, Milcu Gheorghe, Ungureanu Haș Nicolae, Bârlan Gheorghe, Țăpoșanu Nicolae, Dîrmon Constantin, Guran Gheorghe, Măracine Marin, Șerbănescu Adrian, Crețu Mircea, Simion Ioan, Popa Nicolae, Nica Octavian, precum și pentru partea Irimia Ion. Lipsă următorii autori ai excepției: Ungureanu Victor, Crâng Georgel, Homeag Ion, Trandafir Gheorghe, Cornea Tudor, Lică Nicolae, Pop Leontin Emil, Pleș Eugen, Gavrilă Virgil, Dincă Ionel, precum și părțile Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul Județean al Poliției de Frontieră Mehedinți, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Șerban Ion și Oproiu Vinișor, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorilor excepției solicită acordarea unui nou termen de judecată, întrucât președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii de amânare, arătând că transmiterea punctelor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate de către autoritățile cărora li s-a solicitat acest lucru nu este obligatorie, iar lipsa acestora nu constituie un motiv temeinic pentru amânarea cauzei.

Curtea, examinând cererea formulată de mandatarul autorilor excepției referitoare la amânarea cauzei, concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și prevederile art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă referitoare la acordarea unui singur termen de judecată pentru lipsă de apărare temeinic motivată, respinge cererea formulată de reprezentantul autorilor excepției.

Având cuvântul, mandatarul autorilor excepției susține excepția de neconstituționalitate astfel cum aceasta a fost formulată în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorii excepției se află în eroare în ceea ce privește caracterul ordonanțelor Guvernului și al ordonanțelor de urgență ale Guvernului, întrucât ordonanțele de urgență ale Guvernului nu se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, astfel cum prevede art. 115 alin. (1) din Constituție.

Arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/1999 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1999 și-a încetat aplicabilitatea, în timp ce Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2000 privind modul de stabilire a plăților compensatorii și a ajutoarelor care se acordă personalului militar, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României au avut caracter de urgență, în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție.

Apreciază că dispozițiile de lege criticate se aplică în mod diferit unor persoane aflate în situații juridice diferite, astfel încât aceste prevederi nu încalcă art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, arată că acestea nu au incidență în cauză, întrucât prevederile de lege criticate nu vizează drepturi sau libertăți fundamentale.

Având cuvântul în replică, reprezentantul autorilor excepției arată că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție și ale Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, făcând referire la situațiile de fapt existente.

Depune la dosar o copie după o întâmpinare a Ministerului Finanțelor Publice din Dosarul nr. 6.063/2003 al Tribunalului Mehedinți.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.810/CM/2004, **Curtea de Apel Craiova – Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/1999 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1999, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000 privind modul de stabilire a plăților compensatorii și a ajutoarelor care se acordă personalului militar, precum și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României**, excepție ridicată de Ungureanu Victor, Pătrușel Nicolae, Ciotîrlă Marcel, Alexandrescu Gheorghe, Răducan Nicolae, Crâng Georgel, Guță Radu, Homeag Ion, Filimon Mihail, Trandafir Gheorghe, Cornea Tudor, Iovănel Ștefan, Drăghicescu Vasile, Lică Nicolae, Pop Leontin Emil, Pleș Eugen, Mîrloi Gheorghe, Pomană Dorel, Mutu Ilie, Stăiculescu Nicolae, Trușcă Ion, Popescu Aristică, Brebenoiu Venus, Voicu Constantin, Iacob Constantin, Voin Gigel, Padina Ion, Berariu Ioan, Paleacu Aristică, Gavrila Virgil, Mitroescu Marius, Mirea Ion, Mircea Ion, Duroi Rină, Milcu Gheorghe, Ungureanu Haș Nicolae, Bârlan Gheorghe, Țăpoșanu Nicolae, Dîrmon Constantin, Guran Gheorghe, Măracine Marin, Șerbănescu Adrian, Crețu Mircea, Simion Ioan, Popa Nicolae, Nica Octavian și Dincă Ionel, foști lucrători ai Inspectoratului Județean de Poliție de Frontieră Mehedinți, într-o cauză ce are ca obiect acordarea unor drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, următoarele: a) Cele trei ordonanțe de urgență au fost emise cu încălcarea prevederilor art. 115 alin. (1), (2), (3) și (4) din Constituție, deoarece nu a existat o lege specială de abilitare pentru reglementarea domeniilor la care se referă și nu a existat nici o situație excepțională care să impună urgența reglementării; b) Dispozițiile acestor ordonanțe sunt discriminative față de persoanele care au beneficiat de plăți compensatorii și de ajutoare pe baza unor acte normative anterioare, cum au fost Legea nr. 138/1999 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/1999; c) Art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2000 are caracter retroactiv, dispunând măsuri aplicabile de la 1 ianuarie 2000; d) Contrar prevederilor art. 38 alin. (2) din Constituție, dispozițiile criticate nu respectă dreptul la protecția socială a muncii; e) Prin încălcarea principiilor înscrise în art. 53, 136 și art. 138 alin. (1) din Constituție, prevederile de lege criticate au prevăzut impozitarea plăților compensatorii și a ajutoarelor, deși acestea, conform reglementării legale a impozitului pe venit, nu reprezintă venituri impozabile; f) Prin încălcarea prevederilor art. 43 alin. (1) și art. 49 din Constituție, dispozițiile criticate au înlăturat măsurile de protecție socială prevăzute de acte normative anterioare, respectiv Legea nr. 138/1999, Ordonanța Guvernului nr. 7/1998 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/1999; g) Se încalcă principiul supremației legii, întrucât ordonanțele de urgență criticate reglementează probleme ce ar trebui să fie reglementate prin lege.

Curtea de Apel Craiova – Secția conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât necesitatea abilitării Guvernului de către Parlament printr-o lege specială și interdicția reglementării în domeniul legii organice se aplică numai în cazul ordonanțelor simple, iar cele trei acte normative criticate sunt ordonanțe de urgență, a căror adoptare a fost justificată de existența cazului excepțional. Ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 140/1999 și nr. 136/2000 sunt constituționale, deoarece „legiuitorul este în drept să reglementeze în mod diferit, în perioade diferite, măsuri de protecție socială în funcție de oportunitatea măsurii și posibilitățile economiei să suporte astfel de eforturi financiare, prin aceste reglementări diferite neproducându-se, de fapt, o discriminare privind acordarea drepturilor bănești”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul consideră că excepția ridicată este neîntemeiată pentru următoarele considerente: a) Autorii excepției confundă ordonanțele simple cu ordonanțele de urgență, pentru care nu se cere lege specială de abilitare și nu este prevăzută nici interdicția de a se reglementa în domenii care fac obiectul legilor organice; b) În cazul acestor ordonanțe au fost îndeplinite exigențele stabilite în jurisprudența Curții Constituționale, referitoare la interesul

public și urgența reglementării pentru a se constata existența cazului excepțional, prevăzut de art. 114 alin. (4) din Constituție; c) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2000, prevăzând alt mod de calcul al plăților compensatorii și al ajutoarelor, nu încalcă principiul egalității în drepturi, întrucât dispozițiile sale se aplică în situații diferite. Nici art. 8 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/1999 nu conține vreo dispoziție cu caracter discriminatoriu; d) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2000 nu are un caracter retroactiv, deoarece dispozițiile sale sunt aplicabile numai în privința plăților compensatorii și ajutoarelor care se acordă după intrarea sa în vigoare, iar Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venitul global se aplica tot de la 1 ianuarie 2000; e) Neconcordanțele existente între diferite acte normative succesive constituie probleme de aplicare a legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale; f) Nu sunt întemeiate nici criticile potrivit cărora ar fi încălcate prevederile art. 49, 51, 53, 72, 107, 136 sau 138 din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că Ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 136/2000 și nr. 105/2000 sunt constituționale, întrucât nu instituie privilegii sau discriminări, fiind aplicabile deopotrivă tuturor subiectelor de drept care se încadrează în ipotezele prevăzute de textele de lege criticate. Stabilirea faptului dacă aceste două ordonanțe de urgență au fost emise sau nu cu respectarea prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția nerevizuită intră în competența Curții Constituționale.

Constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/1999 a fost abrogată, astfel încât excepția de neconstituționalitate a acestui act normativ este inadmisibilă.

Arată că prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție nu au relevanță în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele dispoziții de lege:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/1999 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 24 septembrie 1999, aprobată prin Legea nr. 44/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 18 aprilie 2000;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2000 privind modul de stabilire a plăților compensatorii și a ajutoarelor care se acordă personalului militar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 22 septembrie 2000, aprobată prin Legea nr. 130/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 4 aprilie 2001;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 30 iunie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 8 mai 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile distinct criticate din aceste ordonanțe sunt următoarele:

— Art. 8 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/1999: „(2) *Prevederile Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții se aplică începând cu data de 1 decembrie 1999.*

(3) *Până la data de 1 decembrie 1999 se aplică în continuare prevederile Hotărârii Guvernului nr. 0282/1993 cu privire la salarizarea personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale, cu modificările și completările ulterioare.*“

— Art. 1 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2000:

— Art. 1: „*Sumele reprezentând plățile compensatorii prevăzute la art. 7, 8 și 11 din Ordonanța Guvernului nr. 7/1998, la art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/1999, precum și ajutoarele prevăzute la art. 31 și la art. 32 alin. (1) din Legea nr. 138/1999 se stabilesc în raport cu solda lunară netă.*“;

— Art. 3: „*Plățile compensatorii și ajutoarele prevăzute la art. 1, plătite începând de la data de 1 ianuarie 2000, nu sunt supuse globalizării.*“

Conform susținerilor autorilor excepției, cele trei ordonanțe de urgență ale Guvernului încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 41 alin. (2), art. 47 alin. (1) și alin. (2) teza întâi, art. 53, art. 56, art. 73, art. 78, art. 108 alin. (2) și (3), art. 115 alin. (1), (2), (3) și (4), art. 137 alin. (1) și art. 139 alin. (1) din Constituție, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (5): „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*“;

— Art. 15 alin. (2): „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.*“;

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“;

— Art. 41 alin. (2): „*Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul*

săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.”;

— Art. 47 alin. (1) și alin. (2) teza întâi: „(1) Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

(2) Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege.”;

— Art. 53: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”;

— Art. 56: „(1) Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice.

(2) Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

(3) Orice alte prestații sunt interzise, în afara celor stabilite prin lege, în situații excepționale.”;

— Art. 73: „(1) Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare.

(2) Legile constituționale sunt cele de revizuire a Constituției.

(3) Prin lege organică se reglementează:

a) sistemul electoral; organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente;

b) organizarea, funcționarea și finanțarea partidelor politice;

c) statutul deputaților și al senatorilor, stabilirea indemnizației și a celorlalte drepturi ale acestora;

d) organizarea și desfășurarea referendumului;

e) organizarea Guvernului și a Consiliului Suprem de Apărare a Țării;

f) regimul stării de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și al stării de război;

g) regimul stării de asediu și al stării de urgență;

h) infrațiunile, pedepsele și regimul executării acestora;

i) acordarea amnistiei sau a grațierii colective;

j) statutul funcționarilor publici;

k) contenciosul administrativ;

l) organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public și a Curții de Conturi;

m) regimul juridic general al proprietății și al moștenirii;

n) organizarea generală a învățământului;

o) organizarea administrației publice locale, a teritoriului, precum și regimul general privind autonomia locală;

p) regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială;

r) statutul minorităților naționale din România;

s) regimul general al cultelor;

t) celelalte domenii pentru care în Constituție se prevede adoptarea de legi organice.”;

— Art. 78: „Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei.”;

— Art. 108 alin. (2) și (3): „(2) Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor.

(3) Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta.”;

— Art. 115 alin. (1), (2), (3) și (4): „(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(4) Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.”;

— Art. 137 alin. (1): „Formarea, administrarea, întrebuintarea și controlul resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice sunt reglementate prin lege.”;

— Art. 139 alin. (1): „Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată următoarele:

a) Toate cele trei acte normative criticate prin excepția de neconstituționalitate sunt ordonanțe de urgență pe care Guvernul le-a emis în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 114 alin. (4) din Constituția nerevizuită, text aplicabil la datele la care au fost adoptate actele normative respective. În aceste cazuri nu era necesară adoptarea de Parlament a unei legi speciale de abilitare și nu exista nici o limitare în ce privește domeniile care pot fi reglementate.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/1999 s-a adoptat pentru rectificarea bugetului de stat pe anul 1999, fiind necesare modificări urgente pentru corectarea unor neconcordanțe ori neajunsuri apărute pe parcursul execuției bugetare. Având în vedere că legile privind bugetul de stat au caracter anual, iar Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 149/1999 de rectificare a legii bugetului de stat a avut aplicabilitate temporară, respectiv până la finele anului 1999, în conformitate cu dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, această ordonanță nu mai poate fi supusă controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, astfel încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/1999 urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2000 s-a emis pentru precizarea modului de calcul al plăților

compensatorii și al ajutoarelor acordate cadrelor militare trecute în rezervă. Procesul de restructurare a unităților militare a fost în curs de desfășurare, ceea ce impunea eliberarea din funcții a numeroaselor cadre militare, îndreptățite la plăți compensatorii sau la ajutoare, iar reglementarea bazei de calcul a acestor plăți, în raport cu resursele bugetare, apărea ca fiind urgentă.

Reglementarea neîntârziată a problemelor legate de frontiera de stat a României prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 a fost determinată de exigențele în această privință ale Uniunii Europene.

b) Reglementarea compensațiilor sau a ajutoarelor bănești ce se acordă diferitelor categorii de cetățeni de la bugetul de stat intră în competențele legiuitorului, potrivit opțiunii sale libere, în raport cu resursele financiare ce pot fi destinate acestui scop în diferite perioade. Reglementarea diferită a cuantumului unor asemenea plăți ori ajutoare în diferite perioade nu înseamnă discriminare, beneficiarii acestor drepturi fiind în situații obiectiv diferite în raport cu data nașterii dreptului lor. Neconcordanțele existente între reglementări legale succesive nu ridică probleme de constituționalitate, ci probleme de aplicare a legii, de competența instanțelor judecătorești.

c) Prevederea art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2000, potrivit căreia plățile compensatorii și ajutoarele acordate de la 1 ianuarie 2000 nu se supun globalizării, nu are efecte retroactive. Reglementarea legală a impozitului pe venit, aplicabilă de la 1 ianuarie 2000, prevedea globalizarea anuală a veniturilor. Astfel, globalizarea urma să se facă după 31 decembrie 2000. În sistemul impozitării progresive a veniturilor, exceptarea de la globalizare a fost chiar în beneficiul titularilor veniturilor respective.

d) Stabilirea într-un anumit fel sau modificarea cuantumului plăților compensatorii sau al ajutoarelor acordate de la bugetul de stat nu semnifică nerespectarea obligației statului de a lua măsuri de protecție socială.

e) Reglementarea impozitării oricăror categorii de venituri ține de opțiunea liberă a legiuitorului, cu condiția să nu instituie privilegii sau discriminări între persoanele aflate în situații identice.

f) Conținutul concret și valoarea ajutoarelor acordate unor categorii de cetățeni în cadrul măsurilor de protecție socială nu sunt prevăzute de Constituție, acestea urmând a fi reglementate prin lege. Astfel, modificările operate în privința anumitor măsuri de protecție socială nu înseamnă restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, prevederile art. 53 din Constituție neavând incidență în cauză.

g) Ordonanțele emise de Guvern, fie simple, fie de urgență, au putere de lege, deci forță juridică echivalentă cu cea a legilor ordinare sau organice. Ordonanțele emise cu respectarea prevederilor art. 115 din Constituție nu înfrâng principiul supremației legilor, față de acte normative cu forță juridică inferioară.

De altfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 8 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 140/1999, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 284/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 16 ianuarie 2002, ocazie cu care a arătat că „prevederile legale criticate nu fac vreo discriminare între cadrele militare sau civile la care fac referire dispozițiile Legii nr. 138/1999, ele aplicându-se deopotrivă tuturor acestor categorii de angajați. Așadar, textul de lege criticat nu vizează crearea unor situații juridice privilegiate pentru o anume categorie de salariați, ci urmărește reglementarea valorificării, în condiții egale, a unor drepturi cuvenite acestora.

Aplicarea într-o anumită perioadă a dispozițiilor Legii nr. 138/1999 sau ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/1999 constituie o problemă legată de acțiunea în timp a normelor juridice, problemă a cărei rezolvare intră în competența instanțelor judecătorești, ținând seama și de prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție. [...] Astfel fiind, aceasta nu poate constitui obiect al controlului de constituționalitate, întrucât, conform dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 47/1992, republicată, «Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțeleșului său contrar Constituției». [...] Problema aplicabilității dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/1999, prin care s-a reglementat modalitatea de salarizare a personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale, vizează, de asemenea, reguli privind interpretarea și aplicarea normelor juridice care nu aparțin competenței Curții Constituționale“.

De asemenea, în ceea ce privește constituționalitatea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 258/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 17 octombrie 2002, prilej cu care a constatat că „plățile compensatorii și ajutoarele ce se acordă de stat cadrelor militare trecute în rezervă sau direct în retragere au fost reglementate prin acte normative succesive. Aplicarea acestor acte normative se face pe baza regulilor generale ale acțiunii în timp a normelor juridice, iar aceasta nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare a legii, care este de competența exclusivă a instanțelor judecătorești. [...]

Legiuitorul este în drept să reglementeze în mod diferit, în perioade diferite și în funcție de posibilitățile existente în privința măsurilor de protecție socială drepturile ce se acordă unor categorii de cetățeni, fără să aducă atingere drepturilor anterior stabilite, precum și să determine veniturile supuse impozitării“.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, astfel încât excepția de neconstituționalitate invocată urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/1999 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1999, excepție ridicată de Ungureanu Victor, Pătrunjel Nicolae, Ciotîrlă Marcel, Alexandrescu Gheorghe, Răducan Nicolae, Crâng Georgel, Guță Radu, Homeag Ion, Filimon Mihail, Trandafir Gheorghe, Cornea Tudor, Iovănel Ștefan, Drăghicescu Vasile, Lică Nicolae, Pop Leontin Emil, Pleș Eugen, Mîrloi Gheorghe, Pomană Dorel, Mutu Ilie, Stăiculescu Nicolae, Trușcă Ion, Popescu Aristică, Brebenoiu Venus, Voicu Constantin, Iacob Constantin, Voin Gigel, Padina Ion, Berariu Ioan, Paleacu Aristică, Gavrilă Virgil, Mitroescu Marius, Mirea Ion, Mircea Ion, Duroi Rină, Milcu Gheorghe, Ungureanu Haș Nicolae, Bârlan Gheorghe, Țăpoșanu Nicolae, Dîrmon Constantin, Guran Gheorghe, Măracine Marin, Șerbănescu Adrian, Crețu Mircea, Simion Ioan, Popa Nicolae, Nica Octavian și Dincă Ionel în Dosarul nr. 1.810/CM/2004 al Curții de Apel Craiova — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000 privind modul de stabilire a plăților compensatorii și a ajutoarelor care se acordă personalului militar, precum și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al Curții de Apel Craiova — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 350 din 28 iunie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, precum și a celor ale art. 64, art. 72 alin. (2) și (3), art. 74 alin. (1) lit. c) și d) și art. 288 teza a doua din Codul muncii (Legea nr. 53/2003)

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

(Legea nr. 53/2003), excepție ridicată de Carmen Speranța Constanța Tomescu în Dosarul nr. 396/LM/2004 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund autorul excepției, prin avocat Victor Florin Peștean, precum și partea Societatea Comercială „Romtelecom” — S.A., prin consilier juridic Liliana Enache.

Având cuvântul, autorul excepției arată că proiectul Ordonanței de urgență a Guvernului privind modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 aduce modificări în sensul arătat în motivarea excepției de neconstituționalitate, fapt ce reprezintă un argument în favoarea constatării neconstituționalității textelor de lege criticate.

Arată că excepția de neconstituționalitate ridicată nu vizează modul de interpretare și aplicare a legii de către instanța de judecată, ci se referă la o procedură elaborată

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, precum și a celor ale art. 64, art. 72 alin. (2) și (3), art. 74 alin. (1) lit. c) și d) și art. 288 teza a doua din Codul muncii

în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, ce încalcă alte dispoziții din Legea fundamentală.

Susține excepția astfel cum aceasta a fost ridicată în fața instanței de judecată.

Depune note scrise prin care solicită admiterea excepției. De asemenea, depune textul proiectului Ordonanței de urgență privind modificarea și completarea Legii nr. 53/2003, precum și nota de fundamentare a acesteia.

Reprezentantul părții Societatea Comercială „Romtelecom” — S.A. arată că nu există nici o legătură între dispozițiile de lege criticate și soluționarea cauzei, autorul excepției urmărind tergiversarea procesului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că nu constituie motiv de admitere a excepției împrejurarea că legiuitorul urmează a elabora o nouă reglementare. Arată că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, precum și că autorul excepției dă o interpretare proprie textelor în cauză.

Având cuvântul în replică, reprezentantul autorului excepției arată că dispozițiile de lege criticate reprezintă prevederi discriminatorii în ceea ce privește modul de apărare a dreptului de proprietate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 396/LM/2004, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, precum și a celor ale art. 64, art. 72 alin. (2) și (3), art. 74 alin. (1) lit. c) și d) și art. 288 teza a doua din Codul muncii (Legea nr. 53/2003)**, excepție ridicată de Carmen Speranța Constanța Tomescu într-o cauză ce are ca obiect o contestație la decizia de concediere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține următoarele: a) art. 288 teza a doua din Codul muncii, precum și art. 77 alin. (2) din Legea nr. 168/1999, prevăzând decăderea din beneficiul probei admise a părții care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia, fac inoperantă dispoziția art. 287 din Codul muncii, potrivit căreia sarcina probei revine angajatorului. Astfel, în situația în care angajatorul refuză în mod sistematic să prezinte dovezile în termenul prevăzut de lege ori în termenul dat de instanță, pronunțarea sancțiunii decăderii împotriva angajatorului este în beneficiul acestuia, care prin propria faptă reușește să se sustragă de la îndeplinirea unei obligații legale, ceea ce înseamnă că protecția dreptului la muncă este insuficientă, iar salariatul nu poate beneficia de un proces echitabil; b) art. 72 alin. (2) și (3) din Codul muncii este neconstituțional pentru că nu conține în mod expres obligația angajatorului de a notifica salariaților care au fost concediați reluarea activității a cărei încetare a condus la

concedieri colective; c) art. 74 alin. (1) lit. c) din Codul muncii este neconstituțional pentru că nu prevede obligația angajatorului de a menționa în decizia de concediere rezultatul aplicării criteriilor pentru stabilirea ordinii de prioritate la concediere; d) art. 74 alin. (1) lit. d), raportat la art. 64 din Codul muncii, are caracter discriminatoriu pentru că din sfera salariaților cărora angajatorul trebuie să propună ocuparea locurilor de muncă vacante din unitate sunt excluși salariații ale căror contracte de muncă urmează să fie desfăcute pentru motive neimputabile lor.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 18 noiembrie 2004, a respins excepția de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă. Recursul declarat de autorul excepției împotriva încheierii a fost admis prin Decizia civilă nr. 729/R din 25 februarie 2005 a Curții de Apel București, restituindu-se cauza în vederea rejudecării excepției. Tribunalul a dispus suspendarea judecării cauzei și sesizarea Curții Constituționale, fără a înscrie în încheiere opinia sa cu privire la excepția ridicată. Curtea Constituțională a solicitat Tribunalului București comunicarea opiniei sale, însă acesta nu a transmis-o.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul consideră că dispozițiile legale care fac obiectul excepției de neconstituționalitate nu contrazic nici o prevedere din Constituție. Angajatorul, dacă nu face proba legalității și temeiniciei deciziei de concediere, își asumă consecința anulării acestui act. Într-o asemenea situație nu se produce răsturnarea sarcinii probei, salariatul nefiind niciodată obligat să dovedească legalitatea și temeinicia concedierii sale. Conform art. 74 din Codul muncii decizia de concediere trebuie să cuprindă suficiente elemente de informare a salariatului interesat în exercitarea drepturilor recunoscute de lege. De altfel, autorul excepției pune în discuție probleme de interpretare și de aplicare a textelor de lege criticate, iar neconstituționalitatea acestora.

Avocatul Poporului apreciază că toate dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, „instituirea unei proceduri speciale de soluționare a conflictelor de muncă nu aduce atingere în nici un mod dreptului la un proces echitabil, ci transpune în practică principiul celerității soluționării litigiilor dintre salariat și angajator, precum și instaurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării dreptului prevăzut de art. 21 din Constituție”. Stabilirea prin lege a unor condiții privind încetarea contractului individual de muncă nu reprezintă o îngădire a dreptului la muncă. Dispozițiile legale criticate nu aduc atingere trăsăturilor și valorilor supreme ale statului român și nici principiului unității poporului român și egalității între cetățeni.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 77 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, art. 64, art. 72 alin. (2) și (3), art. 74 alin. (1) lit. c) și d) și art. 288 teza a doua din Codul muncii (Legea nr. 53/2003), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003. Aceste dispoziții de lege au următorul cuprins:

• Art. 77 alin. (2) din Legea nr. 168/1999: „*Instanța poate să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie nejustificat administrarea acesteia.*”;

• Art. 64, art. 72 alin. (2) și (3), art. 74 alin. (1) lit. c) și d) și art. 288 teza a doua din Codul muncii:

— Art. 64: „(1) În cazul în care concedierea se dispune pentru motivele prevăzute la art. 61 lit. c) și d), precum și în cazul în care contractul individual de muncă a încetat de drept în temeiul art. 56 lit. f), angajatorul are obligația de a-i propune salariatului alte locuri de muncă vacante în unitate, compatibile cu pregătirea profesională sau, după caz, cu capacitatea de muncă stabilită de medicul de medicină a muncii.

(2) În situația în care angajatorul nu dispune de locuri de muncă vacante potrivit alin. (1), acesta are obligația de a solicita sprijinul agenției teritoriale de ocupare a forței de muncă în vederea redistribuirii salariatului, corespunzător pregătirii profesionale sau, după caz, capacității de muncă stabilite de medicul de medicină a muncii, urmând să îi comunice salariatului soluțiile propuse de agenție.

(3) Salariatul are la dispoziție un termen de 3 zile lucrătoare de la comunicarea angajatorului conform prevederilor alin. (1) și (2) pentru a-și manifesta expres consimțământul cu privire la noul loc de muncă oferit.

(4) În cazul în care salariatul nu își manifestă expres consimțământul în termenul prevăzut la alin. (3), precum și în cazul în care agenția teritorială de ocupare a forței de muncă nu poate îndeplini obligația prevăzută la alin. (2), angajatorul poate dispune concedierea salariatului.

(5) În cazul concedierii pentru motivul prevăzut la art. 61 lit. c) salariatul beneficiază de o compensație, în condițiile stabilite în contractul colectiv de muncă aplicabil sau în contractul individual de muncă, după caz;”;

— Art. 72 alin. (2) și (3): „(2) În cazul în care în această perioadă angajatorul reia activitățile a căror încetare a condus la concedieri colective, salariații care au fost concediați au dreptul de a fi reangajați pe aceleași locuri de muncă pe care

le-au ocupat anterior, fără examen sau concurs ori perioadă de probă.

(3) În situația în care salariații care au dreptul de a fi reangajați potrivit alin. (2) nu solicită acest lucru, angajatorul poate face noi angajări pe locurile de muncă rămase vacante.”;

— Art. 74 alin. (1) lit. c) și d): „(1) Decizia de concediere se comunică salariatului în scris și trebuie să conțină în mod obligatoriu: [...]

c) criteriile de stabilire a ordinii de prioritate, conform art. 70 alin. (2) lit. d);

d) lista tuturor locurilor de muncă disponibile în unitate și termenul în care salariații urmează să opteze pentru a ocupa un loc de muncă vacant, în condițiile art. 64.”;

— Art. 288: „Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.”

În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 1 alin. (3), art. 4, art. 21 alin. (3), art. 41 și art. 53 din Constituție, potrivit cărora:

— Art. 1 alin. (3): „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”;

— Art. 4: „(1) Statul are ca fundament unitatea poporului român și solidaritatea cetățenilor săi.

(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”;

— Art. 21 alin. (3): „Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.”;

— Art. 41: „(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.

(2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.

(3) Durata normală a zilei de lucru este, în medie, de cel mult 8 ore.

(4) La muncă egală, femeile au salariu egal cu bărbații.

(5) Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate.”;

— Art. 53: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în

mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.“

De asemenea, autorul excepției consideră că aceste dispoziții legale sunt contrare și prevederilor art. 6, 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și celor ale art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la această convenție, care au următorul cuprins:

• Art. 6, 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale:

— Art. 6: „1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță, atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

3. Orice acuzat are, în special, dreptul:

a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa;

b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale;

c) să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;

d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării;

e) să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.“

— Art. 13: „Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.“

— Art. 14: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.“

• Art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în

condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.“

Examinând dispozițiile legale criticate, cu raportare la prevederile constituționale și la reglementările internaționale invocate în motivarea excepției, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile legale criticate nu conțin nici o măsură prin care s-ar îngredi accesul liber la justiție al oricărui salariat pentru a contesta legalitatea și temeinicia deciziei de concediere emise de angajator, drept pe care l-a exercitat efectiv și autorul excepției de neconstituționalitate.

Art. 288 teza a doua din Codul muncii și art. 77 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 prevăd decăderea părții din beneficiul probei admise, ca sancțiune a întârzierii nejustificate a administrării acesteia. Aceste dispoziții legale sunt menite să asigure soluționarea cu celeritate a conflictelor de muncă, în primul rând, în interesul salariatului, al apărării raporturilor de muncă și al exercitării dreptului la muncă. Angajatorul, în apărarea sa, trebuie să dovedească legalitatea și temeinicia măsurii de concediere, fiind obligat să prezinte probele în acest sens înainte de prima zi de înfățișare. Dacă angajatorul întârzie, în mod nejustificat, administrarea acestor probe, el poate fi decăzut chiar și din probele admise anterior. Decăderea din probă are drept consecință nedovedirea legalității ori a temeiniciei deciziei de concediere, aceasta putând fi anulată.

În urma decăderii angajatorului din proba admisă în apărare, sarcina administrării acesteia nu revine salariatului, aplicându-se în continuare regula generală potrivit căreia sarcina probei revine angajatorului. Și salariatul poate solicita administrarea unor probe prin care tinde să dovedească nelegalitatea ori netemeinicia deciziei de concediere. În situația în care probele solicitate de salariat și admise de instanță sunt deținute de angajator, acesta va fi obligat să le prezinte. În aceste condiții nu sunt lezate garanțiile procedurale care asigură desfășurarea unui proces echitabil și într-un interval de timp rezonabil, în interesul legitim al fiecăreia dintre părțile litigante.

Art. 74 din Codul muncii prevede obligația angajatorului de a menționa în cuprinsul deciziei de concediere, care trebuie comunicată în scris salariatului, suficiente motive și informații pe baza cărora salariatul să poată aprecia legalitatea și temeinicia măsurii de concediere și să poată decide dacă o contestă sau nu în justiție. Omissionea de a insera în decizie toate datele cerute de lege afectează legalitatea acesteia.

Obligația angajatorului de a informa salariații concediați despre dispariția motivelor care au determinat încetarea activității și concedierea colectivă și despre reluarea activității rezultă din textul de lege criticat, în această privință punându-se doar problema aplicării legii.

Concedierea salariatului, în condițiile și pentru motivele limitativ prevăzute de lege, nu reprezintă o atingere a dreptului la muncă ori la alegerea liberă a profesiei și a

locului de muncă și nici o restrângere a exercitării acestor drepturi. Împotriva eventualelor măsuri abuzive și nelegale de concediere salariații au dreptul de a face contestație la instanța judecătorească prin a cărei hotărâre se restabilește dreptul încălcat.

Nici una dintre dispozițiile legale criticate nu instituie privilegii ori discriminări, acestea fiind deopotrivă aplicabile tuturor salariaților și angajatorilor care se găsesc în ipoteza normelor juridice respective.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, precum și a celor ale art. 64, art. 72 alin. (2) și (3), art. 74 alin. (1) lit. c) și d) și art. 288 teza a doua din Codul muncii (Legea nr. 53/2003), excepție ridicată de Carmen Speranța Constanța Tomescu în Dosarul nr. 396/LM/2004 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea tarifelor de transport al țițeiului prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului

Având în vedere:

— art. 19 și art. 20 alin. (4) din Legea petrolului nr. 238/2004;

— art. XIV din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 793/2002 privind aprobarea acordului petrolier de concesiune a activității de exploatare a Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului, inclusiv a conductelor magistrale și a instalațiilor, echipamentelor și dotărilor anexe, aferente sistemului, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Conpet” — S.A. Ploiești;

— Raportul de analiză nr. 405.695 din 16 august 2005 privind actualizarea tarifelor de transport din Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului,

în temeiul art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2003 privind organizarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă tarifele pentru transportul țițeiului prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului, prevăzute în anexele nr. 1—5.

Art. 2. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru

Resurse Minerale nr. 207/2003 privind aprobarea tarifelor de transport al țițeiului prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 10 decembrie 2003.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Buliga

București, 19 august 2005.
Nr. 105.

ANEXA Nr. 1

SITUAȚIA
tarifelor de aplicat în activitatea de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului din țară

Interval de cantități de transportat	Tarif*) — lei/tonă —
• Pentru toate sursele de aprovizionat din țară	325.815 (ROL) 32,58 (RON)

*) Tariful calculat nu include consumurile tehnologice și T.V.A.

ANEXA Nr. 2

SITUAȚIA
tarifelor de aplicat în activitatea de transport al țițeiului din import către Rafinăria Arpechim

Interval de cantități de transportat în cursul unei luni	Tarif*) — lei/tonă —
• Până la 60.000 tone	180.000 (ROL) 18,00 (RON)
• Între 60.000 tone și 100.000 tone	170.000 (ROL) 17,00 (RON)
• Între 100.000 tone și 150.000 tone	169.000 (ROL) 16,90 (RON)
• Peste 150.000 tone	148.000 (ROL) 14,80 (RON)

*) Tariful calculat nu include consumurile tehnologice și T.V.A.

Tarifele se aplică pe intervale de cantități transportate, practicându-se modelul de tarifare în trepte, așa cum sunt prezentate în grilă.

ANEXA Nr. 3

SITUAȚIA
tarifelor de aplicat în activitatea de transport al țițeiului din import la rafinările din Bazinul Ploiești

Interval de cantități de transportat în cursul unei luni	Tarif*) — lei/tonă —
• Până la 60.000 tone	180.000 (ROL) 18,00 (RON)
• Între 60.000 tone și 100.000 tone	175.000 (ROL) 17,50 (RON)
• Între 100.000 tone și 150.000 tone	168.000 (ROL) 16,80 (RON)
• Peste 150.000 tone	148.000 (ROL) 14,80 (RON)

*) Tariful calculat nu include consumurile tehnologice și T.V.A.

Tarifele se aplică pe intervale de cantități transportate, practicându-se modelul de tarifare în trepte, așa cum sunt prezentate în grilă.

ANEXA Nr. 4

SITUAȚIA
tarifelor de aplicat în activitatea de transport al țițeiului din import
la Rafinăria Rafo Onești

Interval de cantități de transportat în cursul unei luni	Tarif*) — lei/tonă —
• Până la 60.000 tone	175.000 (ROL) 17,50 (RON)
• Între 60.000 tone și 100.000 tone	170.000 (ROL) 17,00 (RON)
• Între 100.000 tone și 150.000 tone	165.000 (ROL) 16,50 (RON)
• Peste 150.000 tone	148.000 (ROL) 14,80 (RON)

*) Tariful calculat nu include consumurile tehnologice și T.V.A.

Tarifele se aplică pe intervale de cantități transportate, practicându-se modelul de tarifare în trepte, așa cum sunt prezentate în grilă.

ANEXA Nr. 5

SITUAȚIA
tarifelor de aplicat în activitatea de transport al țițeiului din import
la Rafinăria Petromidia

Interval de cantități de transportat în cursul unei luni	Tarif*) — lei/tonă —
• Până la 100.000 tone	46.040 (ROL) 4,60 (RON)
• Între 100.000 tone și 150.000 tone	42.140 (ROL) 4,21 (RON)
• Între 150.000 tone și 200.000 tone	38.380 (ROL) 3,84 (RON)
• Peste 200.000 tone	26.840 (ROL) 2,68 (RON)

*) Tariful calculat nu include consumurile tehnologice și T.V.A.

Tarifele se aplică pe intervale de cantități transportate, practicându-se modelul de tarifare în trepte, așa cum sunt prezentate în grilă.

MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITĂȚII SOCIALE ȘI FAMILIEI

O R D I N
privind modificarea Ordinului ministrului muncii
și solidarității sociale nr. 340/2001
pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor
Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii
și alte drepturi de asigurări sociale,
cu modificările și completările ulterioare

Având în vedere:

— Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 103 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2005;

— Hotărârea Guvernului nr. 412/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 13/2004 privind aprobarea Statutului Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, cu modificările ulterioare;

— Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 518/2001 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 7/2004 privind modificarea Ordinului ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 134/2004 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 46/2005 privind modificarea Ordinului ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

ministrul muncii, solidarității sociale și familiei emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1.4 la Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 10 mai 2001, se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Mihai Constantin Șeitan,

secretar de stat

București, 12 august 2005.

Nr. 595.

**Modalități de transmitere pe cale electronică
a Declarațiilor privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către
bugetul asigurărilor sociale**

Condiții generale

Declarațiile privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale se vor face numai pe suport electronic.

Declarațiile în format electronic se depun odată cu declarațiile nominale pe suport de hârtie (ANEXA 1.1, ANEXA 1.2 listate la calculator, semnate și ștampilate), la Casa Teritorială de Pensii pe raza căreia se află sediul sau domiciliul angajatorului.

Condiții tehnice standard pentru formatul electronic

Declarațiile în format electronic vor fi transmise numai pe suport tip: dischetă FD 3,5” Microsoft DOS sau CD+ROM, în dublu exemplar.

Suporturile vor fi etichetate cu informațiile următoare:

- denumire fișier;
- Codul unic de înregistrare sau codul fiscal al angajatorului, după caz ;
- numărul suportului magnetic în cadrul setului de suporturi ex:1/3, 2/3, 3/3, dacă setul are 3 suporturi.

Suportul magnetic va conține două fișiere de tip DBF sau TXT, (înregistrări de lungime fixă) pentru fiecare tip de declarație, care va avea în mod obligatoriu următoarele denumiri și conținut:

A11.DBF sau A11.TXT – (ANEXA 1.1) conține datele aferente asiguraților

A12.DBF sau A12.TXT – (ANEXA 1.2) conține datele totalizatoare ale fișierului

A11.DBF sau A11.TXT

Ordinea câmpurilor din structura fișierelor este obligatorie, indiferent dacă acestea se completează sau nu și sunt de lungime fixă.

În descrierea de mai jos “Tip câmp “ are următoarea semnificație :

N – numeric, aliniat la dreapta

C – caracter (alfanumeric), aliniat la stânga, fără :;.,,...(semne diacritice) .

În situația **transmiterii fișierelor tip DBF se va respecta obligatoriu denumirea câmpurilor date în structurile de fișier.**

Descrierea organizării înregistrărilor din fișiere:

Fișierul A11.DBF sau A11.TXT (ANEXA 1.1) conține câte o înregistrare pentru fiecare asigurat și are următoarea structură:

	Denumire câmp	Tip câmp	Lung.	Explicații
Anul	AN	N	4	Se completează cu anul pentru care se întocmește declarația
Luna	LN	N	2	Se completează cu luna anului pentru care se întocmește declarația
Cod unic de înregistrare (CUI)/CF pentru angajatori persoane juridice	CF	N	10	Se completează partea numerică a codului unic de înregistrare / codului fiscal atribuit angajatorilor - persoane juridice

¹⁾ Anexa este reprodusă în facsimil.

Cod județ din Nr. de înmatriculare în Registrul Comerțului	RJ	C	3	Conține primele trei caractere din numărul de înmatriculare în Registrul Comerțului al angajatorului
Nr. de înregistrare din Registrul Comerțului	RN	N	5	Conține caracterele 4-8 din numărul de înmatriculare în Registrul Comerțului al angajatorului (nr. în RC)
Anul din Nr. de înmatriculare în Registrul Comerțului	RA	N	4	Conține ultimele patru caractere din numărul de înmatriculare în Registrul Comerțului al angajatorului
Nume și prenume asigurat	NUME	C	29	Conține numele și prenumele asiguratului
Cod asigurat	CNP	N	13	Conține codul numeric personal al asiguratului
Contract individual de muncă	CM	N	1	Se completează cu : 1 pentru asigurații cu contract de muncă cu normă întreagă, 0 în rest
Contract individual de muncă cu timp parțial	CV *)	N	1	Se completează cu: 1 pentru codificări anterioare 2 pentru asigurații care lucrează cu contract de muncă cu timp parțial, 2 ore pe zi; 3 pentru asigurații care lucrează cu contract de muncă cu timp parțial, 3 ore pe zi; 4 pentru asigurații care lucrează cu contract de muncă cu timp parțial, 4 ore pe zi; 5 pentru asigurații care lucrează cu contract de muncă cu timp parțial, 5 ore pe zi; 6 pentru asigurații care lucrează cu contract de muncă cu timp parțial, 6 ore pe zi; 7 pentru asigurații care lucrează cu contract de muncă cu timp parțial, 7 ore pe zi; 0 în rest
<p>*) La stabilirea stagiului de cotizare aceste câmpuri se vor corela cu câmpurile TT, NN, DD, SS, PP,PPS,PPD</p>				

Pensionar	PE	N	1	Se completează cu: 1 pentru codificări anterioare, 2 pentru pensionarii care lucrează cu contract de muncă cu timp parțial 2 ore pe zi; 3 pentru pensionarii care lucrează cu contract de muncă cu timp parțial, 3 ore pe zi; 4 pentru pensionarii care lucrează cu contract de muncă cu timp parțial, 4 ore pe zi; 5 pentru pensionarii care lucrează cu contract de muncă cu timp parțial, 5 ore pe zi; 6 pentru pensionarii care lucrează cu contract de muncă cu timp parțial, 6 ore pe zi; 7 pentru pensionarii care lucrează cu contract de muncă cu timp parțial, 7 ore pe zi; 8 pentru pensionarii cu contract de muncă cu normă întreagă; 0 în rest
Șomer	SOM	N	1	Se completează numai de ANOFM / AJOFM cu: 1 pentru beneficiarii de ajutor de șomaj; 2 pentru beneficiarii de alocație de sprijin; 3 pentru beneficiarii de plăți compensatorii; 4 pentru alte beneficii suportate din fondul de șomaj, potrivit legii; 0 în rest .
Total zile lucrate	TT **)	N	2	Conține suma zilelor lucrate și a zilelor în care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale, inclusiv zilele nelucrate plătite din fondul de salarii și pentru care se achită contribuție de asigurări sociale, care nu poate fi mai mare decât numărul de zile lucrătoare din lună stabilit conform Legii nr. 53/2003 (Codul muncii)
Zile lucrate în condiții normale	NN **)	N	2	Conține număr zile lucrate de asigurat în condiții normale de muncă

Zile lucrate în condiții deosebite	DD **)	N	2	Conține număr zile lucrate de asigurat în condiții deosebite de muncă
Zile lucrate în condiții speciale	SS **)	N	2	Conține număr zile lucrate de asigurat în condiții speciale de muncă
Total zile prestații în condiții normale	PP	N	2	Conține numărul total de zile în care asiguratul a beneficiat de prestații de asigurări sociale în condiții normale de muncă (număr total zile lucratoare aferente prestației acordate)
**) În cazul contractelor individuale de muncă cu timp parțial se completează număr total de zile lucrate indiferent de număr de ore prevăzute în contractul de muncă cu timp parțial. În perioada 01.03.2003 – 30.06.2005, stagiul se va calcula corelativ cu câmpul CV, funcție de numărul de ore prevăzut în contractul de muncă cu timp parțial.				
Total venit realizat de asigurat	TV	N	10	Conține venitul total realizat de asigurat
Venit realizat de asigurat în condiții normale	TVN	N	10	Conține venitul realizat de asigurat în condiții normale de muncă
Venit realizat de asigurat în condiții deosebite	TVD	N	10	Conține venitul realizat de asigurat în condiții deosebite de muncă
Venit realizat de asigurat în condiții speciale	TVS	N	10	Conține venitul realizat de asigurat în condiții speciale de muncă
CAS datorat de asigurat	CASAT	N	9	Conține Contribuția de asigurări sociale reținută de la asigurat
Total prestații de asigurări sociale	CASTOT	N	9	Conține cuantumul aferent prestațiilor de asigurări sociale, exclusiv ajutorul de deces
Prestații suportate din BASS	BASS	N	9	Conține cuantumul aferent prestațiilor de asigurări sociale suportat din Bugetul asigurărilor sociale de stat, exclusiv ajutorul de deces
Cod unic de înregistrare (CUI) angajator persoane fizice	CNPA	N	13	Conține Codul unic de înregistrare atribuit prin Certificatul de înregistrare a angajatorilor persoane fizice și care reprezintă codul numeric personal al angajatorului
Norma zilnică de lucru	NORMA	N	1	Se completează cu programul normal de lucru specific locului de muncă al asiguratului, exprimat în ore. Prin program normal de lucru se înțelege programul prevăzut la art. 109 alin. (1) din Legea 53/2003 sau

				programul normal de lucru sub 8 ore stabilit cu respectarea prevederilor Legii 31/1991 sau alin. (2) din art. 109 din Codul Muncii. Norma zilnică poate să fie de 8, 7 sau 6 ore.
Tipul declarației	TIPD	C	1	Se completează cu R pentru declarația rectificativă, spațiu în rest Declarația rectificativă se completează astfel : a. anexa a11 se completează numai pentru pozițiile modificate față de declarația inițială (înregistrările cu modificări față de declarația inițială, înregistrări noi față de declarația inițială) b. anexa a12 se recalculează ținând cont de modificările efectuate față de declarația inițială.
Tip rectificare	TIPR	C	1	Se completează cu următoarele caractere : M – modificare sume , zile, CNP sau nume asigurat pentru asigurații raportați anterior, A – adăugare asigurat nou S - ștergere asigurat existent în declarația anterioară
Nume înainte de rectificare	NUMEANT	C	29	Nume înainte de rectificare, se completează numai dacă se modifică numele(TIPR=M), spațiu în rest
CNP înainte de rectificare	CNPANT	N	13	CNP înainte de rectificare, se completează numai dacă se modifică CNPul (TIPR=M), 0 în rest
Total zile prestații în condiții speciale	PPS	N	2	Conține numărul total de zile lucrătoare corespunzătoare concediului medical pentru incapacitate temporară de muncă, în situația în care asiguratul a lucrat în ziua premergătoare concediului medical în condiții speciale de

				muncă. (Nu se înregistrează zilele de concediu de maternitate, concediu creștere copil, concediu îngrijire copil sau prestații pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă, care sunt corespunzătoare în aceste situații condițiilor normale de muncă)
Total zile prestații în condiții deosebite	PPD	N	2	Conține numărul total de zile lucrătoare corespunzătoare concediului medical pentru incapacitate temporară de muncă, în situația în care asiguratul a lucrat în ziua premergătoare concediului medical în condiții deosebite de muncă. (Nu se înregistrează zilele de concediu de maternitate, concediu creștere copil, concediu îngrijire copil sau prestații pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă, care sunt corespunzătoare în aceste situații condițiilor normale de muncă)
Zile prestații suportate din BASS	PPBASS	N	2	Zile lucrătoare prestații pentru quantum prestații suportat din BASS
Zile prestații suportate din FAAMBP	PPFAAMBP	N	2	Zile lucrătoare prestații pentru quantum prestații suportat din FAAMBP
Total quantum prestații de asigurări sociale de suportat din Fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale	FAAMBP	N	9	Conține total quantum prestații de asigurări sociale de suportat din Fondul de accidente de muncă și boli profesionale. Acest câmp este completat numai pentru Concediile medicale cauzate de accidente de muncă sau boli profesionale.

TT=NN+DD+SS+PP+PPD+PPS

PPBASS + PPFAAMBP <=PP+PPD+PPS

CASTOT >= BASS +FAAMBP

Fișierul A12.DBF sau A12.TXT (ANEXA 1.2) conține o singură înregistrare cu date centralizatoare referitoare la obligațiile de plată ale angajatorului și are următoarea structură:

	Denumire câmp	Tip câmp	Lu ng.	Explicații
Anul	AN	N	4	Se completează cu anul pentru care se întocmește declarația
Luna	LN	N	2	Se completează cu luna anului pentru care se întocmește declarația
Ziua lichidării drepturilor salariale	DCZZ	N	2	Se completează cu ziua lichidării drepturilor salariale
Luna lichidării drepturilor salariale	DCLL	N	2	Se completează cu luna lichidării drepturilor salariale
Anul lichidării drepturilor salariale	DCAA	N	4	Se completează cu anul lichidării drepturilor salariale
Denumire angajator	DEN	C	29	Conține denumirea angajatorului
Cod unic de înregistrare CUI/CF pentru angajatori persoane juridice	CF	N	10	Se completează partea numerică a codului unic de înregistrare / cod fiscal atribuit angajatorilor - persoane juridice
Cod județ din Nr. de înmatriculare în Registrul Comerțului	RJ	C	3	Conține primele trei caractere din numărul de înmatriculare în Registrul Comerțului al angajatorului
Nr. de înregistrare din Registrul Comerțului	RN	N	5	Conține caracterele 4-8 din numărul de înmatriculare în Registrul Comerțului al angajatorului (nr. în RC)
Anul din Nr. de înmatriculare în Registrul Comerțului	RA	N	4	Conține ultimele patru caractere din numărul de înmatriculare în Registrul Comerțului al angajatorului
Număr mediu asigurați	NRM	N	8.2	Numărul mediu de asigurați se calculează cu 2 zecimale prin rotunjire matematică. Lungimea câmpului este 8.2 (5 cifre partea întreagă, respectiv 2 cifre partea zecimală) Ex.: dacă din calcul rezultă 10,172895, atunci numărul mediu de asigurați este 10,17; Dacă din calcul rezultă 10,175110, atunci numărul mediu de asigurați este 10,18 Începând cu 1.07.2005, numărul mediu de asigurați reprezintă media aritmetică simplă rezultată din suma efectivelor zilnice de asigurați din luna respectivă, indiferent de tipul contractului individual de muncă cu care sunt

			<p>încadrați, exclusiv zilele de repaus săptămânal și de sărbători legale, raportat la numărul total de zile lucrătoare din luna, stabilit conform Legii nr. 53/2003</p> <p>La stabilirea numărului mediu de asigurați se iau în considerare numai perioadele pentru care se datorează contribuția de asigurări sociale, conform legii.</p> <p>$NRM = \frac{\Sigma(NN+DD+SS)}{Nr \text{ zile lucrătoare din luna}}$</p> <p>Această formulă este valabilă și pentru perioada 1.04.2001 – 28.02.2003.</p> <p>Pentru perioada 01.03.2003 – 30.06.2005 se păstrează vechea formulă de calcul.</p>
--	--	--	---

Formula de calcul a nr. mediu asigurați pentru perioada 01.03.2003 - 30.06.2005

Notății:

A=Norma zilnică 1

B=Norma zilnică 2

C=Norma zilnică 3

Σ (Suma) se calculează după număr zile lucrate.

Formula pentru calculul numărului mediu de asigurați este:

$$\begin{aligned} \text{NRM} = & \left[\Sigma (\text{Nr. asigurați cu contract de muncă cu normă întreagă} * A * \text{Zile lucrate}) \right. \\ & + \Sigma (\text{Nr. Asigurați cu contract de muncă cu timp parțial} * 2 \text{ ore} * \text{Zile lucrate}) + \dots \\ & \left. + \Sigma (\text{Nr. Asigurați cu contract de muncă cu timp parțial} * 7 \text{ ore} * \text{Nr. Zile lucrate}) \right] / (\text{Zile lucrătoare din lună} * A) + \\ & \left[\Sigma (\text{Nr. asigurați cu contract de muncă cu normă întreagă} * B * \text{Zile lucrate}) + \Sigma (\text{Nr.} \right. \\ & \left. \text{Asigurați cu contract de muncă cu timp parțial} * 2 \text{ ore} * \text{Zile lucrate}) + \dots + \Sigma (\text{Nr.} \right. \\ & \left. \text{Asigurați cu contract de muncă cu timp parțial} * 6 \text{ ore} * \text{Zile lucrate}) \right] / (\text{Nr. Zile} \\ & \left. \text{lucrătoare din lună} * B) + \\ & \left[\Sigma (\text{Nr. asigurați cu contract de muncă cu normă întreagă} * C * \text{Zile lucrate}) + \Sigma (\text{Nr.} \right. \\ & \left. \text{Asigurați cu contract de muncă cu timp parțial} * 2 \text{ ore} * \text{Zile lucrate}) + \dots + \Sigma (\text{Nr.} \right. \\ & \left. \text{Asigurați cu contract de muncă cu timp parțial} * 5 \text{ ore} * \text{Zile lucrate}) \right] / (\text{Zile} \\ & \left. \text{lucrătoare din lună} * C) \right. \\ & \left. \text{Norma zilnică poate să fie de 8, 7 sau 6 ore (câmpul NORMA).} \right. \end{aligned}$$

Ex.:

Norma 1 = 8 ore

Norma 2 = 7 ore

O firmă are 9 angajați în luna martie 2003, din care :

- cu norma 1

3 angajați lucrează 21 zile

1 angajat lucrează 10 zile și 11 zile este în concediu medical

1 angajat lucrează 21 zile cu contract de muncă cu timp parțial 3 ore

1 angajat lucrează 18 zile cu contract de muncă cu timp parțial 2 ore

- cu norma 2

1 angajat lucrează 21 zile

1 angajat lucrează 15 zile și 6 zile este în concediu medical

1 angajat lucrează 21 zile cu contract de muncă cu timp parțial 4 ore

$$\begin{aligned} \text{NRM} = & \left[\left((3 * 8 * 21) + (1 * 8 * 10) + (1 * 3 * 21) + (1 * 2 * 18) \right) / (21 * 8) \right] + \\ & \left[\left((1 * 7 * 21) + (1 * 7 * 15) + (1 * 4 * 21) \right) / (21 * 7) \right] = 6.35 \end{aligned}$$

Rotunjirea aritmetică se efectuează la rezultatul final.

Total fond salarii brute realizate	FS	N	13	Conține total fond de salarii brute realizate pe unitate
Total salarii brute realizate în condiții normale muncă	FSN	N	13	Conține total salarii brute realizate în condiții normale de muncă
Total salarii brute realizate în condiții deosebite de muncă	FSD	N	13	Conține total salarii brute realizate în condiții deosebite de muncă
Total salarii brute realizate în condiții speciale de muncă	FSS	N	13	Conține total salarii brute realizate în condiții speciale de muncă
Total contribuții individuale de asigurări sociale de virat	CASS	N	13	Conține total Contribuție individuală de asigurări sociale de virat
Total CAS datorat de angajator	CASAN	N	13	Conține total Contribuție de asigurări sociale datorate de angajator
Total quantum prestații de asigurări sociale de suportat din BASS	BASS	N	13	Conține total quantum prestații de asigurări sociale de suportat din Bugetul asigurărilor sociale de stat, inclusiv ajutorul de deces
CASS conform art.54 alin. 2 din OUG nr. 150/2002 (exclusiv accidente de muncă și boli profesionale)	CASS145	N	13	Conține Contribuția de asigurări de sănătate aferente Concediilor medicale exclusiv concediile medicale aferente accidentelor de muncă și bolilor profesionale, conform art. 54 alin. 2 din O.U.G. nr. 150/2002
Total CAS angajator de virat	CASVIR	N	13	Conține total CAS angajator de virat Formula de calcul pentru 2001- 2003 : $CASVIR=CASS+CASAN-BASS-CASS145$ Formula de calcul pentru = 2004 : $CASVIR=CASAN-CASS145-BASS$ Formula de calcul pentru = 2005 : $CASVIR=CASAN-CASS145 - BASS$
Număr total de file de la ANEXA 1.1	NRF	N	3	Conține număr file de la ANEXA 1.1
Banca****)	B1	C	16	
Filiala****)	F1	C	16	
Cont****)	C1	C	35	
Banca****)	B2	C	16	
Filiala****)	F2	C	16	
Cont****)	C2	C	35	
Banca****)	B3	C	16	
Filiala****)	F3	C	16	
Cont****)	C3	C	35	
Banca****)	B4	C	16	

Filiala****)	F4	C	16	
Cont****)	C4	C	35	
Cod unic de înregistrare (CUI) pentru angajatori persoane fizice	CNPA	N	13	Conține Codul unic de înregistrare atribuit prin Certificatul de înregistrare angajatorilor persoane fizice și care reprezintă codul numeric personal al angajatorului
Contribuție asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale (art.140 Legea 346/2002)	CAAMPB	N	13	Conține contribuție asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale (art.140 Legea 346/2002 completată și modificată), Pentru anii 2003,2004 : CAAMPB=ROUND(FS*0.5/100,0) Începând cu anul 2005 : CAAMPB=ROUND(FS*PCAMPB/100,0)
Localitatea (oraș, comună)	A_LOCA	C	21	Adresa sediu angajator - localitate (oraș sau comună) -se completează obligatoriu
Strada (strada, satul)	A_STR	C	21	Adresa sediu angajator - strada sau sat - dacă se completează orașul, se completează obligatoriu și strada
Număr	A_NR	C	7	Adresa sediu angajator - număr
Bloc	A_BL	C	5	Adresa sediu angajator - bloc
Scara	A_SC	C	4	Adresa sediu angajator - scara
Etaj	A_ET	C	2	Adresa sediu angajator - etaj
Apartament	A_AP	C	4	Adresa sediu angajator-apartament
Telefon	TELEFON	N	10	Telefon de legatură angajator
Județ	A_JUD	C	3	Adresa sediu angajator- Cod județ -se completează obligatoriu (****)
Sector	A_SECT	N	2	Adresa sediu angajator - sector (numai pentru București)
E-mail	E_MAIL	C	45	Adresa e-mail angajator
Tipul declarației	TIPD	C	1	Se completează cu R pentru declarația rectificativă, spațiu în rest. Declarația rectificativă pentru anexa a12 se completează astfel : - se recalculează a12 ținând cont de modificările efectuate în anexa a11 față de declarația inițială.
Nr. cazuri indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă	NRCAZB	N	5	Nr. total cazuri indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă la nivel de unitate, exclusiv pentru accidente de muncă și boli profesionale
Nr. cazuri accidente de muncă și boli profesionale ****)	NRCAZA	N	5	Nr. total cazuri accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate pentru anii (câmpul nu se mai folosește din anul 2005)

Nr. cazuri prevenire îmbolnăviri	NRCAZP	N	5	Nr. total cazuri prevenire îmbolnăviri la nivel de unitate = sumă de cazuri de : - trecere temporară în altă muncă - reducerea timpului de muncă - carantină
Nr. cazuri sarcină și lăuzie	NRCAZL	N	5	Nr. total cazuri sarcină și lăuzie la nivel de unitate
Nr. cazuri îngrijire copil bolnav	NRCAZI	N	5	Nr. total cazuri îngrijire copil bolnav la nivel de unitate
Nr. cazuri creștere copil până la 2 ani/3 ani	NRCAZC	N	5	Nr. total cazuri creștere copil până la 2 ani/3 ani la nivel de unitate
Nr. cazuri ajutoare de deces	NRCAZD	N	5	Nr. total cazuri ajutoare de deces la nivel de unitate
Nr. cazuri indemnizație de risc maternal	NRCAZR	N	5	Nr. total cazuri cu indemnizație de risc maternal la nivel de unitate
Nr. total zile prestații indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă	NRPPB	N	6	Nr. total zile lucrătoare indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă la nivel de unitate din certificatele medicale
Nr. total zile prestații accidente de muncă și boli profesionale *****)	NRPPA	N	6	Nr. total zile lucrătoare prestații accidente de muncă și boli profesionale, la nivel de unitate din certificatele medicale(câmpul nu se mai folosește din anul 2005)
Nr total zile prestații prevenire îmbolnăviri	NRPPP	N	6	Nr. total zile lucrătoare prestații prevenire îmbolnăviri la nivel de unitate din certificatele medicale
Nr. total zile prestații sarcină și lăuzie	NRPPL	N	6	Nr. total zile lucrătoare prestații sarcină și lăuzie la nivel de unitate din certificatele medicale
Nr. total zile prestații îngrijire copil bolnav	NRPPI	N	6	Nr. total zile lucrătoare prestații îngrijire copil bolnav la nivel de unitate din certificatele medicale
Nr. total zile prestații creștere copil până la 2 ani/3 ani	NRPPC	N	6	Nr. total zile lucrătoare prestații creștere copil până la 2 ani/3 ani la nivel de unitate
Nr. total zile prestații indemnizație de risc maternal	NRPPR	N	6	Nr. total zile lucrătoare prestații indemnizație de risc maternal la nivel de unitate din certificatele medicale
Sumă prestații pentru indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă suportate din BASS	SUMAB	N	12	Sumă prestații indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă la nivel de unitate suportate din BASS
Sumă prestații pentru accidente de muncă și boli profesionale suportate din BASS	SUMAA	N	12	Sumă prestații pentru accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate suportate din BASS (câmpul nu se mai folosește din

****)				anul 2005)
Sumă prestații pentru prevenire îmbolnăviri suportate din BASS	SUMAP	N	12	Sumă prestații pentru prevenire îmbolnăviri la nivel de unitate suportate din BASS
Sumă prestații pentru sarcină și lăuzie suportate din BASS	SUMAL	N	12	Sumă prestații pentru sarcina și lăuzie la nivel de unitate suportate din BASS
Sumă prestații pentru îngrijire copil bolnav suportate din BASS	SUMAI	N	12	Sumă prestații pentru îngrijire copil bolnav la nivel de unitate suportate din BASS
Sumă prestații pentru creștere copil până la 2 ani/3 ani suportate din BASS	SUMAC	N	12	Sumă prestații pentru creștere copil până la 2 ani/3 ani la nivel de unitate suportate din BASS
Sumă ajutoare de deces suportată din BASS	SUMAD	N	12	Sumă totală ajutoare de deces la nivel de unitate suportate din BASS
Sumă prestații pentru indemnizație de risc maternal suportată din BASS	SUMAR	N	12	Sumă prestații pentru indemnizație de risc maternal la nivel de unitate suportate din BASS
Cod CAEN	CODCAEN	C	4	Se completează cu Codul CAEN al angajatorului conform nomenclatorului privind clasificarea activităților economice la nivel național
Total zile prestații pentru prestațiile de la pct L1,L2,L3,L4,L5,L7 ,folosit la calcul contribuției de sănătate	TPP	N	6	Conține nr. total zile prestații (atât plătite de angajator cât și suportate din BASS)
Procent contribuție de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale	PCAMBP	N	5(3)	Procent contribuție de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, funcție de încadrarea în clasele de risc(cod CAEN)
Total zile prestații pentru prestațiile de la pct P1,P2,P3,P4 , folosit la calcul contribuției de sănătate	TPPA	N	6	Conține nr. total zile prestații pentru accidente de muncă și boli profesionale(atât plătite de angajator cât și suportate din FAAMBP)
CASS conform art.54 alin. 2 din OUG nr. 150/2002, aferente accidentelor de muncă și bolilor profesionale	CASS145A	N	13	Conține Contribuția de asigurări de sănătate aferente Concediilor medicale cauzate de accidente de muncă și boli profesionale conform art. 54 alin. 2 din O.U.G. nr. 150/2002
Total quantum prestații de asigurări sociale de suportat din Fondul de accidente de muncă și boli profesionale	PFAAMBP	N	13	Conține total quantum prestații de asigurări sociale de suportat din Fondul de accidente de muncă și boli profesionale

Nr. cazuri indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă cauzate de accidente de muncă și boli profesionale	NRCAZIT	N	5	Nr. total cazuri indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă cauzate de accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate
Nr. cazuri indemnizație pentru trecerea temporară în alt loc de muncă cauzate de accidente de muncă și boli profesionale	NRCAZTT	N	5	Nr. total cazuri indemnizație pentru trecerea temporară în alt loc de muncă cauzată de accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate
Nr. cazuri indemnizație pentru reducerea timpului de lucru cauzate de accidente de muncă și boli profesionale	NRCAZRT	N	5	Nr. total cazuri indemnizație pentru reducerea timpului de lucru cauzată de accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate
Nr. cazuri indemnizație pe durata cursurilor de calificare și reconversie profesională cauzate de accidente de muncă și boli profesionale	NRCAZCC	N	5	Nr. total cazuri indemnizație pe durata cursurilor de calificare și reconversie profesională cauzată de accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate
Nr. total zile prestații indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă cauzate de accidente de muncă și boli profesionale	NRPPIT	N	6	Nr. total zile lucrătoare prestații pentru incapacitate temporară de muncă cauzate de accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate din certificatele medicale
Nr. total zile prestații pentru trecerea temporară în alt loc de muncă cauzate de accidente de muncă și boli profesionale	NRPPTT	N	6	Nr. total zile lucrătoare prestații pentru trecerea temporară în alt loc de muncă cauzată de accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate din certificatele medicale
Nr. total zile prestații pentru reducerea timpului de lucru cauzate de accidente de muncă și boli profesionale	NRPPRT	N	6	Nr. total zile lucrătoare prestații pentru reducerea timpului de lucru cauzată de accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate din certificatele medicale
Nr. total zile prestații pe durata cursurilor de calificare și reconversie profesională cauzate de accidente de muncă și boli profesionale	NRPPCC	N	6	Nr. total zile lucrătoare prestații pe durata cursurilor de calificare și reconversie profesională cauzată de accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate din certificatele medicale
Sumă prestații pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de accidente de muncă și boli profesionale,	SUMAIT	N	12	Sumă prestații pentru incapacitate temporară de muncă cauzate de accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate suportate din FAAMPB

suportate din FAAMBP				
Sumă prestații pentru trecerea temporară în alt loc de muncă cauzate de accidente de muncă și boli profesionale, suportate din FAAMBP	SUMATT	N	12	Sumă prestații pentru trecerea temporară în alt loc de muncă cauzată de accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate suportate din FAMMBP
Sumă prestații pentru reducerea timpului de lucru cauzate de accidente de muncă și boli profesionale, suportate din FAAMBP	SUMART	N	12	Sumă prestații pentru reducerea timpului de lucru cauzată de accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate suportate din FAMMBP
Sumă prestații pe durata cursurilor de calificare și reconversie profesională cauzate de accidente de muncă și boli profesionale, suportate din FAAMBP	SUMACC	N	12	Sumă prestații pe durata cursurilor de calificare și reconversie profesională cauzată de accidente de muncă și boli profesionale la nivel de unitate suportate din FAAMBP
Contribuție de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale de virat	FAMBPV	N	13	Conține contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale de virat FAMBPV = CAAMBP - PFAAMBP - CASS145A
Datorează contribuție pentru accidente de muncă și boli profesionale	DATORAT	N	1	Se completează astfel : 1- datorează contribuție de accidente de muncă și boli profesionale 0- nu datorează contribuție de accidente de muncă și boli profesionale (pentru angajatorii la care nu se aplică prevederile Legii 346/2002 modificată și completată)

Total BASS din a11 = SUMAB+SUMAA+SUMAP+SUMAL+SUMAI+SUMAC+ SUMAR (SUMAA=0 începând cu anul 2005) BASS din a12= SUMAB+SUMAA+SUMAP+SUMAL+SUMAI+SUMAC+ SUMAD+SUMAR (SUMAA=0 începând cu anul 2005)	
Total PP +PPD+PPS din a11 = NRPPB+ NRPPA+ NRPPP+ NRPL+ NRPI+ NRPPC+ NRPPR + NRPPIT + NRPTT + NRPPRT + NRPPCC (NRPPA=0 din 2005) TPP din a12 = NRPPB+NRPPA+ NRPPP+ NRPL+ NRPI+ NRPPC + NRPPR (NRPPA=0 începând cu anul 2005) TPPA din a12 = NRPPIT + NRPTT + NRPPRT + NRPPCC	
Total FAAMBP din a11 = SUMAIT+SUMATT+SUMART+SUMACC PFAAMBP din a12 = SUMAIT+SUMATT+SUMART+SUMACC Total FAAMBP din a11 = PFAAMBP din a12	
*** Nu se completează (aceste câmpuri există pentru compatibilitate cu versiunea anterioară a programului)	

*******)Codurile de județe**

Cod județ	Denumire județ
011	Alba
021	Arad
031	Argeș
041	Bacău
051	Bihor
061	Bistrița
071	Botoșani
081	Brașov
091	Brăila
101	Buzău
111	Caraș Severin
121	Cluj
131	Constanța
141	Covasna
151	Dâmbovița
161	Dolj
171	Galați
181	Gorj
191	Harghita
201	Hunedoara
211	Ialomița

Cod județ	Denumire județ
221	Iași
231	Giurgiu
241	Maramureș
251	Mehedinți
261	Mureș
271	Neamț
281	Olt
291	Prahova
301	Satu Mare
311	Sălaj
321	Sibiu
331	Suceava
341	Teleorman
351	Timiș
361	Tulcea
371	Vaslui
381	Vâlcea
391	Vrancea
401	Călărași
411	București
471	Ilfov

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție

În temeiul art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și al art. 24 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere dispozițiile art. 65 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Aprobă Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător dr. **Dan Lupașcu**

București, 17 august 2005.
Nr. 307.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție se face prin concurs organizat de Consiliul Superior al Magistraturii și Înalta Curte de Casație și Justiție, în condițiile prezentului regulament.

(2) La concursul pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție se pot înscrie persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2) lit. a)—d) și la art. 31 alin. (1) sau art. 66 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Pot fi numite în funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție, pe baza concursului prevăzut la art. 1, persoanele care au îndeplinit funcția de judecător sau procuror și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 86 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, cu modificările și completările ulterioare, avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani, magistrații-asistenți la Înalta Curte de Casație și Justiție cu o vechime de cel puțin 5 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, precum și grefierii cu studii superioare juridice de la curțile de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime de cel puțin 5 ani în funcția de grefier.

CAPITOLUL II

Organizarea și desfășurarea concursului

Art. 3. — (1) Data, locul, modul de desfășurare a concursului pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție, cuantumul taxei și lista posturilor vacante scoase la concurs se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Înaltei Curți

de Casație și Justiție și se aduc la cunoștință publică printr-un comunicat de presă al Consiliului Superior al Magistraturii cu cel puțin 30 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.

(2) Cererile de înscriere tipizate, cuprinzând și opțiunea candidatului pentru una dintre secțiile sau unul dintre compartimentele Înaltei Curți de Casație și Justiție, tematica și bibliografia pentru concurs se elaborează de către Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) La înscrierea candidații primesc cererea tipizată, un exemplar al prezentului regulament, tematica și bibliografia.

(4) Cererile pentru înscrierea la concurs se depun cu cel puțin 15 zile înainte de data acestuia, la Consiliul Superior al Magistraturii.

(5) La cererea de înscriere se anexează, în original, următoarele acte: certificatul de cazier judiciar, declarație pe propria răspundere că nu au existat întreruperi de activitate și curriculum vitae. De asemenea, la cererea de înscriere se anexează, în copie, următoarele acte: certificatul de naștere, actul de identitate, diploma de licență, carnetul de muncă sau alte acte doveditoare ale vechimii în specialitate.

(6) Verificarea dosarelor candidaților și îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 13 alin. (2) lit. a)—d) din Legea nr. 303/2004, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 din prezentul regulament se efectuează de către comisia de concurs.

Art. 4. — (1) Comisia de concurs este formată din comisia de elaborare a subiectelor, comisia de corectare a lucrărilor și comisia de soluționare a contestațiilor.

(2) Comisia de concurs este alcătuită din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Secretariatul Comisiei de concurs este asigurat de compartimentele de resurse umane ale Consiliului Superior al Magistraturii și Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 5. — (1) Examinarea candidaților se face prin susținerea unei probe scrise de verificare a cunoștințelor teoretice și a unei probe scrise practice.

(2) Proba scrisă de verificare a cunoștințelor teoretice se susține, în funcție de specializare, la următoarele materii:

a) drept civil, drept procesual civil și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru posturile vacante de magistrat-asistent la Secția civilă și de proprietate intelectuală;

b) drept penal, drept procesual penal și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru posturile vacante de magistrat-asistent la Secția penală;

c) drept comercial, drept procesual civil și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru posturile vacante de magistrat-asistent la Secția comercială;

d) drept administrativ, drept procesual civil și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru posturile vacante de magistrat-asistent la Secția de contencios administrativ și fiscal.

(3) Proba scrisă practică constă în motivarea unei hotărâri judecătorești.

(4) Pentru posturile vacante de magistrat-asistent la Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică și Biroul relații internaționale, proba scrisă de verificare a cunoștințelor teoretice se susține la materiile prevăzute la alin. (2) lit. a), b), c) sau d). Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător, în funcție de specificul compartimentului pentru care se susține proba practică.

(5) Pentru posturile vacante prevăzute la alin. (4), susținerea probei scrise de verificare a cunoștințelor teoretice și a probei scrise practice este urmată de o probă scrisă de verificare a cunoștințelor pentru una dintre limbile străine de circulație internațională.

Art. 6. — (1) Accesul candidaților în sălile de concurs se face pe baza listelor întocmite pentru fiecare sală, a actului de identitate și a legitimației de concurs primite la intrarea în sală. Candidații vor păstra la vedere actul de identitate și legitimația de concurs pe întreaga durată a desfășurării probelor.

(2) Deținerea oricăror aparate de comunicare, precum și a oricăror surse de informare este interzisă în sala de concurs. Încălcarea acestei dispoziții atrage eliminarea din concurs.

(3) Candidații care nu se află în sală în momentul deschiderii plicului cu subiecte pierd dreptul de a mai susține concursul.

(4) În vederea elaborării lucrărilor scrise, candidații primesc coli de hârtie tip, având ștampila Consiliului Superior al Magistraturii, și folosesc numai cerneală sau pix cu pastă de culoare albastră.

(5) Înainte de comunicarea subiectelor candidații își înscriu numele și prenumele pe colțul foii ce urmează a fi sigilat.

(6) Ora stabilită de comisia de concurs pentru începerea probelor scrise va fi aceeași pentru toate sălile unde se desfășoară concursul. Plicurile cu subiectele de concurs vor fi desigilate de delegatul care supraveghează sala de concurs, după verificarea integrității acestora de către un candidat. Delegatul comunică subiectele, ora de începere și ora de încheiere a probelor concursului.

(7) Pe durata desfășurării probelor scrise, în sălile de concurs au acces numai membrii comisiei de concurs și delegații care supraveghează desfășurarea concursului.

Art. 7. — (1) Timpul destinat pentru elaborarea lucrărilor scrise este cel stabilit de către comisia de elaborare a subiectelor. La expirarea timpului stabilit pentru probele scrise, candidatul predă lucrarea, sub semnătură, iar delegatul care a supravegheat desfășurarea concursului menționează în borderou numărul de pagini al lucrării și aplică ștampila Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Delegatul care a supravegheat desfășurarea concursului predă lucrările comisiei de concurs, care le numerotează și le înscrie în borderoul centralizator.

(3) Pentru fiecare sală de concurs se întocmește un borderou și un proces-verbal.

(4) Pe durata desfășurării probelor scrise este interzisă părăsirea sălii de concurs de către candidați. Părăsirea temporară a sălii de concurs se face numai în cazuri excepționale, cu însoțitor.

(5) Frauda dovedită atrage eliminarea din concurs. În aceste cazuri responsabilul de sală consemnează în procesul-verbal faptele și măsurile luate, iar lucrarea se anulează cu mențiunea „fraudă”. Procesul-verbal se comunică președintelui comisiei de concurs și candidatului.

Art. 8. — (1) Corectarea lucrărilor se face conform baremului stabilit de comisia de elaborare a subiectelor, pentru fiecare subiect de concurs, barem care se afișează la sfârșitul fiecărei probe scrise.

(2) Lucrările scrise se notează cu note de la 1 la 10. Nota finală a candidatului o reprezintă media aritmetică a notelor obținute la fiecare dintre probele scrise.

(3) Pe timpul corectării colțul sigilat al lucrării nu se deschide. Notele acordate se înscriu în borderou, sub semnătura celor care le-au acordat, și pe lucrare, sub semnătura președintelui comisiei de corectare, după care se introduc în baza de date a comisiei de corectare. După efectuarea acestor operațiuni se desface colțul sigilat al lucrării și se corelează numărul lucrării cu numele și prenumele candidatului.

(4) Pentru ocuparea unui post vacant de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție, candidatul trebuie să obțină cel puțin media generală 7 (șapte), dar nu mai puțin de nota 5 (cinci) la fiecare dintre probe.

Art. 9. — (1) Rezultatele concursului se afișează la sediul Consiliului Superior al Magistraturii și al Înaltei Curți de Casație și Justiție și se aduc la cunoștință publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Candidații nemulțumiți de rezultatele concursului pot formula contestații în termen de 48 de ore de la afișare. Contestațiile se depun la sediul Consiliului Superior al Magistraturii. Decizia comisiei de soluționare a contestațiilor este irevocabilă.

(3) În vederea soluționării contestațiilor, lucrările scrise se vor renunera și resigila, fiind înscrise într-un borderou separat.

Art. 10. — (1) Candidații declarați admiși vor fi programați pentru a se prezenta la vizita medicală.

(2) Candidații inapți din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției sunt declarați respinși.

Art. 11. — (1) Tabelul cu rezultatele finale se supune spre validare Consiliului Superior al Magistraturii în prima ședință care urmează afișării rezultatelor.

(2) După validarea concursului pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție, Consiliul Superior al Magistraturii numește în funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție candidații reușiți la concurs.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 047648